

Acıya Kurşun İşlemiştî

— kul mehmet · 15 Nisan 2017

Bahçede açan çiçek bana mahzun bakar
Anlayamadım önce neden mahzun yüzüme bakar
Gönlümde kederli bir iz mi var yüreğini yakar
Anlayamadım ya kaçtım içeriye bir anda

Dün nazlı yâre kızmıştım acep ondan mı mahzun bakar
Gönül dilinden en güzel çiçekler mi anlar
Suçum çoktu lakin telafisi mi hiç yoktu
Ben mahzun çiçek mahzun nazlı yârim mahzun

Uçan kuşlar uçmaz artık başım üstünde
Ben adım attıkça kaçarlar uzak uzak
Yollar deseniz bana küskün kıvrım kıvrım yokuşa çıkar
Ben mahzun çiçek mahzun nazlı yârim mahzun

Acıya kurşun işlemiştî paramparçaydı yüreğimde
Kendi elimle açmıştım hiddetlendiğimde
Nazlı yârde yoktu yanımda hüznümlendiğimde
Ben mahzun çiçek mahzun nazlı yârim mahzun

Uçurumlar önümde her açtığım kapı uçurum
Anladım ki ben kendi kendimi böylesine vururum
Yeşeren bir ağaç olsam da şimdi ben kurumuşum
Ben mahzun çiçek mahzun nazlı yârim mahzun

Mehmet Aluç /Kul Mehmet